

Domnului Traian Băsescu, Președintele României

Pe 25 septembrie a.c. ziarul Ziua a publicat scrisoarea deschisă pe care am adresat-o candidaților la funcția de președinte al României. La punctul 15 din scrisoare sugeram, citez:

“Neacordarea gradului de general pentru cei care nu au carieră militară. Acesta se cuvine doar militarilor activi, pe baza criteriilor stabilite. În nici o armată occidentală gradul de general nu este unul onorific! Acesta trebuie acordat doar celor care au parcurs treptele ierarhiei militare și au absolvit instituții militare de profil. De aici și până la a face campanie electorală în uniformă nu este decât un pas! Care, din păcate, a și fost făcut”.

Nu doream să mai revin pe această cale și cu acest subiect, dar avansările la gradul de general din luna octombrie a.c. au stârnit nedumerire, stupeoare, controverse și polemici care lezează demnitatea și onoarea militarilor onști care au obținut acest grad pe merit. Pentru exemplificare menționez câteva titluri de articole: “Dezertori avansați”, “Stelele de general iscă polemici”, “Generalii armatei de ațe, mingi și tirbușoane” sau, de dată mai recentă, “Tablagiu avansat general”. În fapt, aceste câteva titluri cu privire la controversatele avansări anulau motivele pentru care credeam că trebuie să fiu mândru că am servit în armată și pentru că tot ce mi s-a întâmplat frumos în viață datorez ARMATEI ROMÂNIEI. Nu numai subsemnatul, dar însuși contribuabilul are toate motivele, în contextul creat de ultimile avansări, să aibă dileme cu privire la criteriile în vigoare, calitățile și meritele celor care poartă gradul de general; după cum se poate întreba de ce fiecare avansare la gradul de general dă naștere la contestații din toate părțile. Eu însumi mă întreb: ce s-a făcut, ce nu s-a făcut și ce ar trebui făcut pentru ca respectul și mândria cetățeanului față de generalii țării lor să fie plenară?

Situația creată de dumneavoastră prin avansările controversate, impune ca astăzi să ne punem întrebări: cum suntem noi generalii români, ce-ar trebui să facem să avem prestigiu și recunoaștere socială, ce s-a întâmplat să scădem chiar și în ochii camarazilor noștri, dar și ai contribuabilului, care este miza pentru care decidentul politic are o atitudine de sfidare și totală lipsă de respect pentru gradele militare? Ani de-a rândul, sistematic, cu bună știință sau fără, s-a făcut aproape totul pentru a compromite gradele militare de a-i umili și de a lăsa să se înțeleagă că de fapt nu criteriile sunt cele care guvernează acordarea gradelor, ci bunul plac al cuiva. Înainte de 1989, generalii maiori comandau pe generalii locotenenți iar căpitanii pe locotenenți colonei, funcția “doborâ” gradul și uite așa respectul pentru ierarhie, pentru gradele militare s-a degradat până la un nivel pe care astăzi, militarii, îl percep ca dispreț și lipsă de respect față de cei care servesc patria. În nicio armată din lumea occidentală un ofițer nu ocupă o poziție de general fără să fie avansat. La noi se poate. Dacă putem numi un singur general care nu merită gradul și că a fost avansat fraudulos, orice demers de reconsiderare a statutului acestuia este lovit de nulitate dacă nu analizăm criteriile și împrejurările care au dus la asemenea eșecuri. Mă întreb cine ar

putea acum să aibă puterea morală să spună cine este intrusul și apoi să-i arate ușa? Asta-i dilema. Câțiva au fost "dovediți" de matrapazlâcurile lor, alții s-au cerut singuri "afară" din sistem pentru că și-au aranjat ceva profitabil în viața civilă, iar alții au plecat dezamăgiți în rezervă. Nu este scopul acestor rânduri să incriminez, dar ceva nu este în regulă cât timp onoarea și demnitatea celor care au grade militare este discutabilă și comentată. La occidentali sistemul este draconic și în final nimeni nu contestă alegerea. La tot ceea ce se spune despre cei avansați la gradul de general nimeni nu te mai crede că doar ți-ai făcut treaba și că meritul îți aparține. În condițiile date toți vor fi gata să spună că de fapt, întâmplarea, norocul, loialitatea față de "cineva" sau decizii obscure, ți-au fost favorabile, și ai fost avansat. Nu tu comisie, nu tu criterii, nu reguli ci doar voința cuiva. Și atunci, poți fi generalul șefului de stat major, al ministrului, al președintelui etc. Generalul criteriilor lor.

Cât timp virtuțile sunt pe jos iar viciul e pe cal este posibil ca ai noștri camarazi "nenorocoși" care nu au primit stelele, poate imaginar convenite, ar putea să creadă că "cine merită și n-are, are meritul mai mare". Cei care ar trebui să se ocupe de această problemă a creșterii prestigiului gradului de general cred că pierd din vedere un singur lucru, și anume, că nu numai sistemul actual este vinovat pentru nereușita noastră a generalilor. Dacă există mizerie, există probabil și în noi, în limitele noastre interioare, ale generalilor, pentru că am acceptat ca asemenea erori să se întâmple. Altfel, cum putem explica noi generalii că subofițeri fără studii militare consolidate au fost avansați la gradele de maior sau locotenent colonel, devansându-i în mod nemeritat pe ofițerii cu experiență și cu așteptări la grade superioare. Motivația acestora din urmă nu a mai existat și au plecat în rezervă, înfrânți și de tăcerea generalilor. Răul a fost făcut. Mă interesează, ca pe toți militarii cinstiți, normalitatea restituită în integritate.

Ce-i de făcut, ce ar trebui să se știe despre calitățile pe care trebuie să le aibă un general?

Domnule președinte vreau să cred că veți citi aceste rânduri care sugerează urgența și necesitatea reconsiderării criteriilor, regulilor, calităților celor care sunt propuși să fie avansați la gradul de general:

- Calități umane deosebite: onoare, demnitate, respect pentru preopinent și părerile acestuia, recunoașterea spontană a calităților și meritelor subordonaților, respect pentru ierarhie și pentru cei care au fost în teatre, politețe fără cusur, franchețe.
- Adâncime intelectuală, capacitate de comunicare deosebită, capacitatea de a discuta avizat subiecte diverse, precum și calități de reprezentare și de utilizare a media.
- Experiență în toate compartimentele majore ale apărării (trupe, politică militară, învățământ etc).
- Abilitatea de a asculta, înțelege și accepta opiniile altora. Capacitatea de a-și schimba atitudinea proprie.
- Oricând pregătiți să conducă trupe sau structuri aliate aparținând unei coaliții (nu există varianta "bun doar în țară").

- Diferențele dintre națiuni privind nivelul performanțelor referitoare la leadership nu derivă din diferențe marcante în ce privește procentajul celor care dispun de calitățile necesare, ci din modul în care sistemul își creează propriile criterii de identificare, "creștere", educare, urmărire, stimulare, ierarhizare a valorilor, flexibilitate în promovare etc.
- Sistemul de selecție trebuie să aibă stabilitate, să fie simplu și robust, să funcționeze prin reguli clare și nu prin excepții (n-am avut noi printre criterii și cunoașterea limbii engleze și tot noi am avansat colonei la gradul de general fără să știe această limbă?).
- Secretul succesului oricărei organizații, inclusiv al celei militare, este strict condiționat de managementul resurselor umane, care trebuie să dovedească flexibilitate în promovarea valorilor după un principiu cunoscut, dar aplicat anapoda la noi "omul potrivit la locul potrivit".
- Sistemul de învățământ și promovare trebuie să fie astfel conceput încât să releve viitoarele personalități militare care au potențialul și perspectivele de dezvoltare.
- Calitățile intelectuale cuplate cu cele practice. Posibilitatea de a vedea miezul problemei, de a direcționa și coordona, de a mobiliza și însufleți pe cei pe care îi conduce.
- Generalul trebuie să fie în primul rând un leader, el este un ideal, el este un exemplu de referință al structurii militare; dacă un general are calitățile /atributele menționate atunci structura pe care o conduce este percepută ca atare, dacă nu, atunci există o problemă a sistemului de selecție care trebuie reformat potrivit cerințelor organizației militare și nu așteptărilor individului.
- Gradul de general să fie acordat doar celor cu studii militare, imediat la numirea pe funcție, să fie corespunzător funcției pe care o ocupă, să nu fie acordat celor care nu au studii militare și, foarte important, nu trebuie așteptată Ziua Armatei, 1 Decembrie sau alte momente istorice.

În incheiere, domnule președinte, aș dori să știți că militarilor, indiferent de grad, atunci când sunt avansați, nu le place să aibă sentimentul că « li s-a dat totul, dar li s-a luat puterea de a se bucura ».

Am onoarea să vă salut !

General maior (r) lordache OLARU